

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

35. Grassante pestilentia Abbas Eappa cum monachis suis ieiuntis & orationibus insistunt, moxque puerulo cuidam decumbenti apparent Petrus & Paulus Apostoli, monasterij liberation[em], & pueri ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

repletus. Hunc ergo ad inhabitandum elegit sibi Anselmus. Tunc ductor eius dixit ei: Eia, vis videre quid sit patientia vera? Ad quod cum ille magno cordis affectu gestiret, & se id quam maxime velle responderet, ad se subito reuersus, & visionem & visionis demonstratorem dolens ac gembūdus pariter amisit. Duas autem quas viderat visiones, intelligens secumque reuoluens, eō magis vnus horrore fugere, quo alterius amoenitate studuit delectari.

Venerab. Beda lib. 4. cap. 14. histor. Anglicana. Grāsante pestilentia Abbas Eappa cum monachis suis ieiuniis & orationibus insistunt, moxque puerulo cuiusdam decumbenti, apparēt Ferrus & Paulus Apostoli, monasterij liberationē, & pueri felicem post diuinorum mysteriorum participationē excessum prædicantes.

CAP. XXXV.

Eodem ferme tempore, quo ipsa prouincia nomen Christi susceperat, multas Britannia prouincias mortalitas saua corripiebat. Quæ cum præfatum quoque monasterium, cui tunc regendo reuerendissimus ac religiosissimus Christi sacerdos vocabulo Eappa præfuit, nutu diuinæ dispensationis attingeret, multi que siue de his, qui cum Antislite erant, siue de illis, qui de eadē prouincia Saxonum nuper ad fidem fuerant vocati, passim de hac vita raperetur, visum est fratribus triduanum ieiunium agere, & diuinam suppliciter obsecrare

erare clementiam, vt misericordiam sibi dignaretur impendere, siue periclitantes hoc morbo à præsenti morte liberaret, seu raptos è mundo à perpetua animi damnatione seruaret. Erat tunc temporis in eodem monasterio puerulus quidam de natione Saxonum nuper vocatus ad fidem, qui eadem tactus infirmitate, non pauco tempore recubans in lectulo iacebat. Cum autem secunda memorari ieiunij ac supplicationum dies ageretur, contigit fortè istum puerum hora sermè secunda diei, in loco in quo æger iacebat, solum inueniri, cui diuina dispensatione subito beatissimi Apostolorum principes dignati sunt apparere. Erat enim puer multum simplici ac mansueti animi, sinceraque deuotione sacramenta fidei quæ susceperat seruans. Salutantes ergo illum verbis piissimis Apostoli, dicebant: Noli timere fili mortem, pro qua sollicitus es: nos enim hodierna die te sumus ad cælum perducturi. Sed primum expectare habes, donec Missæ celebrentur, ac viatico Domini corporis ac sanguinis accepto, sic infirmitate, simul & morte absolutus, ad æterna in cælis gaudia subleueris. Clama ergo presbyterum ad te eappan, & dicitur illi, quia Dominus exaudiuit preces vestras, & deuotionem ac ieiunium propitius adspexit, neque aliquis de hoc monasterio, siue de adiacētibus ei possessiunculis hac clade yltra moriturus est. Sed omnes
qui

qui alicubi de vestris hac ægritudine laborant, resurrecturi à languore, ad pristinam sunt sospiritatem recuperandi, præter te solum, qui hodierna liberandus es die à morte, & ad visionem Domini Christi, cui fideliter seruiuisti, perducendus in cælum. Quod diuina vobis misericordia, per intercessionem religiosi ac Deo dilecti regis Osvaldi, qui quòdam genti Nordan Humbroorum, & regni tēporalis auctoritate, & Christianæ pietatis, quæ ad regnū perennē ducit, deuotione sublimiter præfuit, conferre dignata est. Hac etenim die idem rex ab infidelibus in bello corporaliter extinctus, mox ad sempiterna animarum gaudia assumptus in cælum, & electorum est sociatus agminibus. Quærant in suis codicibus, in quibus defunctorum est adnotata depositio, & inuenient illum hac (vt diximus) die raptum esse de sæculo. Celebrant ergò Missas per cuncta monasterij oratoria huius, siue pro gratiarum actione exauditiæ suæ deprecationis, siue etiã in memoriã præfati regis Osvaldi, qui quondam ipsorum genti præerat. Ideoque pro eis, quasi pro suæ gentis aduenis supplex orabat ad Dominum, & cunctis conuenientibus ad Ecclesiam fratribus communicent omnes sacrificiis celestibus, & ita soluto ieiunio corpus quoque suis reficiant alimentis. Quæ verba, cum omnia vocato ad se presbytero puer narraffet, interrogauit cum sollicitus, quales essent

essent habitu & specie viri, qui sibi apparuis-
sent. Respondit; Præclari omninò habitu &
vultu erant, latissimi atque pulcherrimi, qua-
les nunquam ante videram, neque aliquos ho-
minum tanti decoris & venustatis esse posse
credebam, vnus verò attonsus erat vt clericus,
alius barbam habebat prolixam. Dicebantque
quod vnus eorū Petrus, alius vocaretur Pau-
lus, & ipsi essent ministri Iesu Christi, ad-
tutionem nostri monasterij missi ab ipso deca-
lis. Credidit ergò verbis pueri presbyter, ac
statim egressus requisit in annali suo, & in-
uenit eadem ipsa die Osvaldum regem fuis-
se peremptum. Vocatisque fratribus parare
prandium, Missas fieri, atque omnes commu-
nicare more solito præcepit, simul & infirmā-
ti puero de eodem sacrificio Dominicae obla-
tionis particulam deferri mandauit. Quibus
ita gestis, non multò post eadem ipsa die puer
defunctus est, suaq; morte probauit vera fuis-
se verba, quæ ab Apostolis Christi audierat.
Sed & hoc verbis eius testimoniū perhibuit,
quod nemo præter ipsum tempore illo ex eo-
dem est monasterio raptus de mundo. Ex qua
nimirum visione multi, qui hæc audire po-
tuerunt, & ad exorādā in aduersis diuinam
clementiam, & ad salutaria ieiuniorum reme-
dia subeunda, sunt mirabiliter accensi. Et ex
eo tempore non solum in eodem monasterio,
sed & in plerisque locis alijs cæpit annuatim
eiusdem

eiufdem regis ac militis Chifti natalitius dies
Miffarum celebratione venerari.

*Lambertus Schafnaburgensis in hiftoria Germanorū.
De vifione quadam mirabili S. Annonis Archie-
pifcopi Colonienfis.*

CAP. XXXVI.

Dimidio ferè anno priusquam vita excede-
ret Archiepifcopus Anno, vifus est fibi
domum quandam omni decore intus & fo-
ris refplendentem intrare. Et ecce in fubfelliis
iudicialibus, tanquam ad concilium folemni-
tereuocati refidebant, Heribertus Colonien-
fis Archiepifcopus, Bardo Moguntinus Ar-
chiepifcopus, Boppo & Eberhardus Treuiren-
fes Archiepifcopi, Arnulfus VVormatienfis
Epifcopus, & alij quàm plures Galliarum Epi-
fcopi, quorum alios in carne nouerat, alios fa-
ma tantum & lectione compererat, amicti o-
mnes ftolis pōtificialibus, & habentes veftem
inftar niuis candidam. Ipfe quoque candidis
admodū ac preciofis indutus fibi videbatur,
fed partem candentis vefimenti, eam fcilicet,
qua pectus tegebatur, fordida quædam ac fœ-
da caligo obduxerat, ac cæterum cultus eius
fplendorem fua fœditate plurimum obfufca-
bat, quam tamen ipfe nimio rubore perfufus
obiecta manu tegere ac celare, ne infpicientiū
offenderet obtutum, conabatur. Vidit inter
eos fibi quoque fedem miri decoris paratam.
Quam cum occupare gaudio & exultatione
æftuans